UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica prima post Trinit[atis]. Tex. euang[elij]. Lu. cap. xvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

quia ſcʒ non ſemine virili:ſed celeſti virtu
te ꝓpagata eſt: vt dicit Hilař. (Nõ) ſup
ple mãducař hic panis (ſicut mãducauerũt
pr̃es vr̃i manna ⁊ mortui ſunt) morte tẽ
pali ⁊ etña ſm̃ Aug. qḋ non de oib⁹ ſed
de q̃buſdã intelligo. Nam ⁊ moyſes in
deſerto mortu⁹ eſt morte tp̃ali ſed nõ etña
(Qui manducauerit hunc panem) modo
predicto: q̃ eſt veritas ⁊ non vmbra vt
manna (viuet in eternũ) vita gratie ⁊ glo
rie: q̄uis moriař vita nature. Et intelli
ge de mãducãte pſeueranter: ita ꝙ int̃ru
1 causa institutionis ptio nõ infueniat: q̃ interruptio ē p mor
tale peccatũ. Eſt aũt ſciendũ ꝙ hoc ſa
cramentũ fuit inſtitutũ Prio i recordati
2 Luce 22 one dñice paſſionis: vt pʒ Lu. xxij. Et ſe
cũdo in ſignũ p̃cipue dilectõis. Nã ma
gnus amor eſt dare ſua. maior dare ſuo ſ.
maxi⁹ dare ſe. Dãdo ãt ſe: magn⁹ amor
eſt dare ſe i frẽʒ et ſociũ: vt chr̃s p̃ carna
tionẽ. et maior cũ hoc dare ſe i mgr̃m p p̃
dicatõeʒ. ⁊ adhuc maior in exẽplũ p con
uerſatõeʒ. ⁊ adhuc maior i p̃ciũ p paſſio
nẽ. ⁊ maxim⁹ dare ſe i cibũ p ſacrã cõionẽ
Nã in aliis donũ eſt aliq̃ mõ diuiſũ ab eo
cui dař. ſed ex cibo ⁊ cibato fit vnũ indi
uiſum. Vñ amãtes tũc ſũme ↄſueuerũt
exprimere amorẽ ſuũ: cũ dicũt: darẽ ei d̃
carnib⁹ meis ad mãducãdũ: ⁊ de ſãguine
3 ad bibendũ. Tertio inſtitutũ eſt in ro
bur ↄfirmatõis: q̃ ſicut panis corp⁹: ita
4 eucbariſtia anima ↄfortat. Quarto i nu
trimentũ vite ſpũalis, iuxta illḋ Joã. vj.
causa Niſi manducaueritis carnẽ filij hõis ⁊c̃
5 Quinto in viaticũ pegrinatõis. vt patʒ
in figura panis q̃ refect⁹ eſt Helias. iij.
6 Reg. xix. Sexto i pign⁹ ⁊ arrã etñe here
ditatis: iuxta illḋ Mat. vl. Ecce ego vo
biſcũ ſum vſq; ad ↄſũmationem ſeculi.
7 Septimo in ſatiſfactionẽ p̃ pctis. Si ãt
debet digne ſumi: optet ꝙ comedař: eo
modo quo agn⁹ paſcal qui figura ei⁹ fuit
Vt igiř comedendo decliner a malo: ⁊ fi
at bonũ: debet Primo comedi a circũci
ſis p veteris ↄuerſatiõis abolitionem. j.
Cor. v. Epulemur nõ in fermẽto veteri.
Fermentũ em̃ ē maſſa corrupta. ⁊ Scḋo
cũ lactuc; agreſtib⁹: p amarã ↄtritionez.
Job. iij. Añq; comedã ſuſpiro. Et tertio
cũ panib⁹ azymis p ↄſcie ſinceritatẽ. j. ad
Cor. v. ſed in azymis ſinceritatis ⁊ veri
tatis. Et q̃rto renib⁹ accinctis p ſtrictã
caſtitatẽ. j. Reg. xxj. Si mũdi ſũt pueri:
maxime a mulierib⁹ ⁊c̃. Et q̃nto pedibus
calciatis: p immunitatẽ a terrenis affecti
bus. in cui⁹ ſignũ etiã chr̃s pri⁹ lauit di
ſcipulorũ pedes q̃ cõicarẽt. Et ſexto cuʒ
baculis in manib⁹. p ſupp̃i⁹ ſollicitã cuſto
diã. Eſa. xxx. Comedẽtes et bibẽtes ſur
gite p̃ncipes arripite clypeũ ⁊c̃. Et ſepti
mo i domo vna p oimodã ↄcordiam. Et
octauo ſiť cũ vicinis p fratnã charitateʒ ⁊
amorẽ. Et nono dʒ eẽ aſſus igni: p deuo
tiõis p̃cedentẽ feruorẽ. Et decio feſtinãř
p auiditatẽ et dulcedinẽ comitantem. Et
vndecimo totaliter per fidei integritatẽ.
vorando caput et pedes. i. credendo dei
tatẽ et hũanitatem chr̃i. Et duodecimo ſi
ne oſſiũ cõminutõe: p ſacramẽti venerati
onem. Sex autẽ vltime cõdiciones vidẽ
tur maxime ptinere ad acceſſũ ad bonum

Dñica prima poſt Triniť.

Tex. euangł. Lu. cap. xvi.

Omo quidã erat diues:
b et induebař purpura et
byſſo: et epulabař quoti
die ſplẽdide. Et erat quidã mẽ
dicus nomine lazarus: qui iace
bat ad ianuam eius vlcerib⁹ ple
nus: cupiens ſaturari de micis
que cadebant de menſa diuitꝭ:
et nemo illi dabat. Sed ⁊ canes
veniebant ⁊ lingebant vlcera e
ius. Factum eſt autem vt more
retur mendicus: et portaretur
ab angelis in ſinuʒ abrae. Mor
tuus ē autem et diues: et ſepul
tus eſt in inferno. Eleuans au
tem oculos ſuos cum eſſ; in tor
mentis: vidit abraam alonge.
et lazarum in ſinu eius. Et ipſe
clamans dixit: Pater abraam
miſerere mei: et mitte lazarum
vt intingat extremum digiti ſui

in aquaꝫ vt refrigeret linguam meam quia crucioꝛ in hac flamma. Et dixit illi Abꝛaam: Fili recoꝛdare quia recepiſti bona ĩ vita tua: et Lazarus ſimilr mala. Nũc hic conſolatꝛ: tu ṽo cruciaris. Et in his oĩbꝫ inter nos et vos chaos magnũ firmatũ ẽ: vt hi q̃ volũt hinc tranſire ad vos non poſſint: neqꝫ inde huc trãſmeare. Et ait. Rogo ergo te pater vt mittas eum in domũ patris mei: habeo eñ q̃nqꝫ fratres vt teſtet illis: ne ⁊ ipſi veniant ĩ hunc locũ toꝛmẽtoꝝ: Et ait illi Abꝛaam: Habent Moyſen ⁊ ꝓphetas: audiant illos. At ille dixit: Nõ pater abꝛaam: ſed ſiq̇s ex moꝛtuis ierit ad eos: penitẽtiã agent. Ait aũt illi. Si moyſen et ꝓphetas non audiunt: neqꝫ ſiquis ex moꝛtuis reſurrexerit credent.

h Omo quidã erat diues ⁊c. Lu. xvj. In p̃nti euãg. fit ꝯpatio inter diuitẽ purpuratũ ac epulonẽ: ⁊ Lazarum pauperẽ: vlceratũ ac famelicũ. Cõparant autẽ q̃ntuꝫ ad tria. ſcꝫ Actũ: Reatum: ⁊ Statum.

Quantũ ad primũ litteralr ſciendũ eſt: ꝙ vt ex textu patꝫ euãgelij: chꝛiſtus predicauerat contemptũ diuitiaꝝ: ⁊ amplexuꝫ elemoſynaꝝ: ſed phariſei auari deridebãt eum: Ideo cõtra eos inducit preſens non quidẽ parabola: ſed hiſtoꝛia. Nõ enim q̃ hic dicunt ſunt parabolice dicta: ſed fuerunt vere geſta: vt dicit Magiſter hiſto. et Ambroſ. ⁊ Chꝛyſoſto. quod ex hoc patet: quia pauperis nomẽ exprimit. Dicit ergo (Homo quidam) nõ autẽ exp̄mitur nomen eius: ſicut infra nomen pauperis: ſm Greg. in Homel. quia deus humiles nouit atqꝫ comꝓbat: ſuperbos ignoꝛat: non quia eos nõ ſciat: ſed quia vitam eoꝝ non approbat. Fuit tamẽ iſte de genere iudeoꝛum ſm magiſtrũ hiſto. quia inde dicuntur fratres eius habere legem Moyſi ⁊ libꝛos pꝛophetaꝝ: et Abꝛaam eum filium vocat (erat diues) Eſt autẽ ſciendũ: ꝙ lꝫ q̇s poſſit diues eſſe ſine peccato. Tñ quadruplíciter circa diuitias eſt peccatũ: ſcꝫ Auare retinendo: Indebite expendẽdo: Ardenter amando: Iniuſte adquirẽdo. Et ſic quattuoꝛ diuites in euãgelio repꝛehenſibiles inducunt: qui circa eaſdem deliquerunt. De pꝛimo habet Luce. xij. q̇ dicebat: Anima mea habes multa bona repoſita in annos plurimos ⁊c. De ſecundo Luce. iiij. de quo dicitur: ꝙ diſſipauit ſubſtantiam ſuam viuendo luxurioſe. De tertio Luc. xviij. cui dixit dominus: Omnia que habes vende ⁊ da pauperibus. Et ſequitur: His auditis cõtriſtatus eſt: quia erat diues valde. De quarto habet Luc. xvj. et fuit villicus iniquitatis qui de bonis domini ſui fuit ditatꝰ. Iſte aũt diues nõ ponit in numero cum illis: qꝛ tribꝫ primis modis fuiſſe videt repꝛehẽſibilis (Qui induebatur purpura) Hoc autẽ exprimit ſm Goꝛram: nõ ſolum ꝓpter p̄cioſitatem veſtis: ſed etiã ꝓpter myſteriũ. Purpura ei tincta ſanguine ſignificat eccleſiaſtica beneficia ſanguine chꝛiſti comparata: vel ea que ſudoꝛe ⁊ cruoꝛe paupeꝝ ſunt adq̇ſita que rapaces exponunt in veſtibꝫ. Hiereca. ij. In alis eius inuentus eſt ſanguis. ſ. animaꝝ paupeꝝ et innocentũ. Sequitur (Et byſſo) In purpura aũt precioſitas: ⁊ in byſſo mollicies veſtium ſignatur. Beda: Purpura coloꝛ regij habitus eſt: ⁊ conchis marinis ferro circũciſis emiſſa. Byſſus ṽo genus eſt lini candidi ⁊ molliſſimi. Hec ille. Eſt autẽ notandũ ꝙ in veſtibus quinqꝫ ſunt repꝛehenſibilia ſm Goꝛram. Pꝛimo ſumptuoſitas: quia indignũ eſt vile cadauer ſupflue oꝛnari. Eo enim multi pauperes chꝛiſti poſſent ſuſtentari. Secũdo multiplicitas. Hiero. Aliena rapere cõuincit: qui retinere ſupflua cõpꝛobatur. Tertio curioſitas vel ſtudium: aut ſollicitudo oꝛnandi ſe ſupflue. Auguſt. in reg. Nec affectet, veſtibꝫ placere: ſꝫ moꝛibus. Quarto indecẽtia: vt ſi ſacerdos induatur vt miles. Sopho. j. Viſitabo ſu

peroẽs qui induti ſunt veſte peregrina.
Quinto oſtẽtatio. ſ. ad inanẽ gl'iam: q̃ ſp
ẽ illicita. Põt addi. vj. inhoneſtas. Qui-
dã em̃ viri ſic veſtiunt inhoneſte vt mlie-
ribus ingerãt phãtaſias: ⁊ ecõuerſo. Et h̃
ſm aliq̃s eſt mortale: qḋ nõ eſt dubiũ q̃n
ea intentõe fiat: ſed factũ ipm vtꝝ ſit mor
tale nõ dico: ſed tñ patresfamilias in hoc
deberẽt vigilare. Excuſat ãt aliq̃s in ꝓci-
oſa veſte ſm eundẽ. Primo ꝓpter ↄſuetu-
dinẽ: ⁊ ſcḋo ꝓpter ꝑſone dignitatẽ: ⁊ tertio
ꝓpter neceſſitatẽ: q2. ſ. aliã nõ habz: ⁊ q̃rto
ad celandã ſeritatẽ: vt pꝫ in Sebaſtiano
(Et epulabat) .i. ↄuiuijs vacabat. Nõ em̃
oẽ comedere eſt epulari: ⁊ hoc nõ ad ſatiã
dũ paupes vel bonoꝝ amicicias cõparã-
das qḋ videt licitũ: iuxta illḋ Ecc̃i. xxxj.
Splendidũ panib⁹ ⁊c̃. ſed ad guloſitatẽ.
Pro q̃ notandũ eſt ꝙ ↄuiuia fiũt ꝓpter
mlta: Primo ex naturali dilectiõe: vt fece
runt filij Job: vt pꝫ Job. j. Scḋo ex be-
nigna pietate: vt Tobias. Tob. ij. Tertio
ex honore: vt Leui chřo. Luc. v. Quarto
ex liberalitate. ⁊ honeſta amicicia: vt duo
diſcipli eũtes in Emaus. Lu. vlti. Qui-
to ex approbata ↄſuetudie. vt in nuptijs:
Joã. ij. Sexto ex oſtentatiõe: vt Aſuer⁹:
Heſter. j. Septio ex guloſitate: vt hic epu
lo. ⁊ Nabal. j. Reg. xxx. Octauo ex ambi
tione: vt Adonias inſtãte electiõe regis:
iij. Re. j. Nono ex malignitate: vt Abſa-
lon. ij. Reg. xiij. Et q̃nq3 p̃mis modis ap-
probãt vl' ſaltẽ nõ reprobant: ſec⁹ de alijs
(quotidie) ⁊ nõ ſemel in anno (ſplendide) q̃
ad multitudinẽ ⁊ ꝓcioſitatẽ eſcaꝝ. Habu
it q̃ hic ſupfluitatẽ in cenſu: in veſtitu ⁊ in
victu. ſed Lazar⁹ oĩno ecõuerſo ſe habuit
de quo ſubdit (Et erat q̃dam mendicus)
Ecce q̃nta pauptas. ex quo ſequit ꝙ neq3
diuitias neq3 veſtes habebat ſupfluas et
ꝓcioſas (qui iacebat) q2 ſtare non poterat
(ad ianuã) Chryſ. Jdeo iacebat ad ianuã
ne diues diceret: nõ vidi: nemo mihi nũci
auit. Videbat illũ exiens et intrãs. Hec
ille. (vlcerib⁹ plenus) .i. plagis putridis et
ab intrinſeco natis. Sicut em̃ vulnus eſt
plaga vi illata: ita vlcus plaga nata. Ex q̃
pꝫ ꝙ hĩ mollicie iſte multũ indiguiſſꝫ: ſꝫ
loco delicate ⁊ ꝓcioſe veſtis habuit turpia
et aſflictiua vulnera (cupiẽs ſaturari ḋ mi
cis) .i. reliquijs minimis panis (q̃ cadebãt
de menſa diuitis) Amb. Jnſolẽtia aũt et
tumor diuitũ in diuitijs ↄperẽtib⁹ ſubiſer
tur. Subdit ei (et nemo illi dabat) Jta ei
ſunt ↄditõis hũane imemores vt tanq3 ſu
pra naturã ſint: de miſerijs paupeꝝ inceti
ua ſꝛaꝝ capiãt voluptatũ: rideãt inopem
inſultẽt egẽti: ⁊ q̃ꝝ miſereri deceat: his au
ferãt. Hec ille. Ex his aũt apparet ꝙ hui⁹
pctm̃ fuit q̃druplex. ſ. Auaricia diuitiaꝝ:
Jnanis gl'ia veſtiũ: Jngluuies ciboꝝ: et
paupeꝝ imiſericordia vel crudelitas. Ap-
paret aũt magna diuitꝫ hui⁹ crudelitas:
q2 videt fuiſſe crudelior q̃dãmõ canib⁹: ḋ
q̃b⁹ ſubdit (Sed ⁊ canes veniebãt ⁊ linge
bãt vlcera eius) Grego. i omel'. Videbat
paup. ꝓcedẽtẽ diuitẽ ab obſeq̃ntib⁹ circũ-
fulciri: ſe autẽ in infirmitate ⁊ in inopia a
nullo viſitari. Nã q2 nemo ei ad viſitãduꝫ
aderat: teſtãtur canes q̃ licent ei⁹ vulne-
ra lingebãt. Hec ille. Jtẽ idẽ ibidem. Ex
vna q̃ re ops de⁹ duo iudicia exhibuit dũ
Lazaꝝ pauperẽ an ianuã diuitꝫ iacere ꝑ-
miſit: vt ⁊ diues ipi⁹ dãnatiõis ſibi auge
ret vltionẽ ⁊ tentat⁹ paup creſceret ad re-
muneratiõeꝫ q2 ↄſpiciebat ille q̃tidie cui
miſeret: videbat iſte ḋ q̃ ꝓbaret. Hec ille
Moralr circa iſtã pʈẽ ſciendũ eſt: ꝙ hõ
triplicẽ cãm habꝫ nõ gl'iandi i veſtib⁹ ꝓcio
ſis. Prima ẽ reſpiciẽdo cãm veſtiẽdi: q2 il-
la fuit pctm̃. Quia ei p̃m⁹ parẽs ꝑ pctm̃
fuerat vulnerat⁹ ⁊ excecat⁹ ⁊ dephẽſus in
furto: de⁹ ei appoſuit ligaturã: ⁊ velamẽ ⁊
cauteriũ. Tale igit eſt gl'ia ei de veſtib⁹ ꝓ-
cioſis ſicut ſi vulnerat⁹ gl'ietur de pulcra
ligatura: cec⁹ de pulcro velamie: ⁊ fur de
pulcro cauterio. Ber. Qui gl'iat de veſte
ſilis eſt furi q̃ de cauterio gl'iat. Scḋa eſt
reſpiciẽdo ad ꝑſonã ſuã: q2 q̃ in his gl'iat
ſilis eſt ei q̃ alteri totũ pomũ dat: ſibi cor-
ticẽ retinẽs. Dãt ei diabolo grana ⁊ ſub-
ſtantiã. i. aiaꝫ ⁊ corp⁹: ſibi retinẽtes veſtes
Sed aliq̃n excoriato pomo ꝓijcit cortex ⁊
pomũ comedit. ⁊ grana ſpargunt: q2 duꝫ
morit ſupb⁹: denudat veſtib⁹: ⁊ caro deuo
rat a v̾mib⁹: ⁊ aia ꝑ diuerſas penas diſꝑ-
gitur. Tertia eſt reſpiciẽdo ad finẽ ſuũ: q2
q̃ induit veſtimẽto purpureo: certe indue
tur ſacco viliſſimo: ⁊ q̃ ornat gẽmis circũ
dabitur vermib⁹:

Dominica.I.poſt Trinitatis

Quantū ad ſcōm fit compatio vtriuſ=
ꝗ ꝗtū ad reatū ſeu penam:ita ꝙ diuitis
pena cōpaꝛ ad lazari ꝗetē. De hoc autez
dic ſic Chryſ. Audiuim⁹ ꝗd vtriꝗ i ꝩra
paſſi ſunt.videam⁹ ꝗd vterꝗ patiaꝛ apō
inferos:Quod tpale fuit ꝑterijt: qō ſeqꝛ
eternū ē: Vterꝗ mortu⁹ ē:illū āgeli:iſtū
pene ſuſcipiūt. Hec ille, Vñ dr (Factuz ē
aūt vt moreretur mendic⁹ ꝛportareꝛ) ñ ipe
qꝛ iā nō erat. hō em̄ in morte deſinit eſſe
hō, vt patet ꝑ ſanctū Tho.iij.pte.q.l. Sz
aīa ꝗ aliqñ dr hō:qꝛ eſt ei⁹ ꝑncipaꝛ pars.
Lz aūt animā nō ſit neceſſe portari ꝫ ali
quos:qꝛ pōt ſicut et angel⁹ localiꝛ moue
ri.tñ aiam portari ab angelo eſt poſſibile
imo etiā neceſſe:niſi de⁹ miracꝉoſe opeꝛ.
Et hoc intelligo duobꝫ modis. Pōt em̄
angel⁹ ſuā ꝩtutē applicare corpi.vt patz
ð eo ꝗ Abacbuch a iudea i babylonez ve
xit.ꝛ etiā ſpiritui. Nam ꝫm doctnā ſctoꝝ
diabol⁹ ſupioꝛ poteſt inferiori inferre vi
olentiā alligādo corpi:aut de corpe expel
lendo.ꝛ aias damnatoꝝ demōes rapiūt
ad tormēta. Primo ergo mō poſſibiꝛ eſt
iſta portatio:vt aīa abſoluta ab humano
corpe:ſponte alteri corpi applicetur aut vi
alligeꝛ.deinde illō corp⁹ ab angelo moue
atur. Scðo vt angel⁹ ſuā virtutē ipi nu=
de aie applicet.et eā ad locū quēuis vt li=
bet impellat vꝉ alliget. Hoc aūt erit mo=
uere aiam ſicut et mouet corp⁹.ſ.ꝑ appli=
cationē virtutis. Sz in hoc erit dñtia.qꝛ
corp⁹ cui applicaꝛ angel⁹ cū ſubijciaꝛ lo=
co.nō pt illō angelus ð extremo ad extre
mū mouere ſine trāſitu medij.ſec⁹ aūt ð
aīa ſepata.qꝛ et angel⁹ ꝛ ipa a loco nō de
pendet.ꝛ de ſe pōt ab omni loco abſolui.
ꝛ eſſe nuſꝗ. Vñ qꝛ pōt eā angel⁹ corpori
alligare.qñ abſoluiꝛ a corpe humano:pōt
illā imediate applicare igni īfernali vꝉ la=
pidi hic exiſtenti. Vide etiā de his i die
paſce(ab angelis) Sz ꝗre ab angelꝭ:cū v=
nus ſufficeret: Ad hoc dr Chryſ.iō ſic
feciſſe angelos vt choꝝ leticie facerēt(i ſi
nū abrae.) Eſt aūt ſciēdū ꝙ ꝫm doctrinā
ſctoꝝ ꝗttuoꝛ olim fuerūt aiaꝝ ſub ꝩra ꝛce
ptacula: de ꝗbꝫ aliꝗ dicūt ꝙ diſticta ſūt
ſicut ꝗttuoꝛ aule.ſz vt dr s. Tho.in.iiij.rō
nabili⁹ eſt ꝙ vna ſit dom⁹ in ꝗ tñ ꝫm di=
uerſas eius ptes ſunt diuerſa aiaꝝ loca.
que dicunꝛ Infernus damnatoꝝ. limb⁹
pueroꝝ:purgatoriū.et limbus patꝝ. Eſt
aūt limbꝫ ꝓprie faſciola ꝗdā ſeu vitta ꝗ ve
ſtis extremitas ornaꝛ circulariꝛ. ſz exteſio
vocabulo generaliꝛ oīs orbis ꝛ ora vꝉ ex
tremitas rei diciꝛ limbꝫ. Et ſic cum ſunt
ꝗttuoꝛ partes inferni, due.ſ.habētiū gr̄ā
dei.i.purgatoꝝ ꝛ purgādoꝝ.ꝛ due pua=
toꝝ gr̄a.i.pueroꝝ ꝛ dānatoꝝ:ſupioꝛ illa=
rū duaꝝ dr limbus.ꝛ ſilr iſtaꝝ. Sin⁹ āt i
portat ꝗetis locū.eo modo ꝗ port⁹ marꝫ
dr ſinus. Sin⁹ ḡ abrae ꝫm s. Tho.iiij.di.
xl.eſt reꝗes poſt mortē ſctoꝝ.ꝗ idcirco
dr abrae:qꝛ ad ipm nō niſi ꝑ fidē venitur
Et pmū credēdi ꝑncipiū fuit abraā: ꝗ ſe
ab idolatris ſepauit. Añ mortē aūt chri
iſte ſinus erat limbꝫ patꝝ.in ꝗ erat ꝗes a
pena ſenſus ſz nō ꝗes a pēa dāni:neꝗ ꝗ=
es deſiderij. Et vt dr mgr̄ hiſt.erat ſupi=
oꝛ pars inferni i ꝗ erat aliꝗlis lux.nūc āt
vt dr ſctūs Tho.iā dictus ſin⁹ nō dr lim
bus vꝉ infern⁹.qꝛ ſcti ꝗeſcūt in viſiōe dei.
Ideo padiſus nūc eſt ſin⁹ abrae. (Mor=
tuus eſt aūt ꝛ diues.) Chryſ. Null⁹ aūt
eſt ꝗ ſepeliēdo diuiti miſtraſſe dicaꝛ vt
lazaro. Eo nāꝗ ꝙ in lato itinere delecta
tus mltos habuit obſeꝗntes adulatoreſ
vt ꝑuenit ad finē:ꝑuatus ē oībꝫ. Simpli
citer em̄ ſeqꝛ(et ſepult⁹ eſt in inferno) Sz
etiā et aīa ei⁹ dū viueret ſepeliebaꝛ obru
ta corpe ꝗſi ſepulcro. Hec ille. Scðz Au
guſt.aūt ſepultura inferni ē penaꝝ ꝓfūditas:i quā diueſ.i.ꝑncipaꝛ e⁹ ps.ſ.aīa ſepul
ta eſt:nō a ſibi miſtrātibꝫ ſz a ſe torꝗntibꝫ
Quid aūt vel vbi ſit infern⁹ dictū eſt in
die paſce. De hoc ait Baſil⁹. Eſt infer=
nus loc⁹ ꝗdā cōis in intimo ꝩre:obum=
bratus vndiꝗ et optus. cui⁹ eſt qōdam
orificiū in ꝓfundū tendēs:ꝑ qō patet de=
ſcenſus animabus ad mala dānatis Hec
ille. Chry. Vel ſicut regis carceres extra
manent.ſic et extra mūdū foris alicubi eſt
infern⁹. Unde et exteriores tenebre dicte
ſunt. Hec ille. Videꝛ aūt Chryſ.ꝑ mūn=
dū intelligere terrā vꝉ celū.qꝛ nō ē viſibile
ꝙ extra celum voluerit aliꝗd ponere. Et
ſic opinio Chryſ.poteſt eſſe opinio Iſi.
de qua habes vbi ſup̄. Habent autē hic
paupes exēplum patiētie.de ꝗ ait Chry.
Sinus Abrae paradiſus ē, Ideo autem

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

angeli miniſtrantes tulerūt paupeꝫ: et lo-
cauerūt eū in ſinū abrae: lꝫ deſpectꝰ iace-
ret qꝛ nō deſpauit: nec blaſphemauit di.
Hic diues in neqtia viuēs gaudet;: ꝛ tri-
bulatōnem nō patiẜ. ego ꝓ nec obtinere
valeo neceſſaria eſcam. Hec ille
Moraliter autē ſciendū eſt ꝙ ex pſen-
ti euangelio colligiẜ in generali punitio i
fernalis: quam q̃libet diues auarꝰ ꝛ deli
cioſus et crudelẜ paupibꝫ vt iſte fuit: pa-
tiẜ ſaltem an̄ iudicium. ꝛ eſt multiplex.
Prima eſt ab inferiori: qꝛ ſepeliẜ i inferno
.i. i. loco viliſſimo. cū tñ ſm Ariſt. li. de ce
lo et mūdo: locꝰ oim ſpirituū immortali
um ab oibꝫ credaẜ eſſe celū. Scda ē a ſu-
piori: qꝛ vident bonos i glīa vſqꝫ ad diē
iudicij ſm Gre. ſicut iſte vidit lazarum.
Gre. ſup illō. inẜ vos et nos ꝛc. Videre
poſſumꝰ: trāſire nō poſſumꝰ. ꝛ nos vide-
mꝰ qđ fugimꝰ: vos videtis qđ pdidiſtꝫ.
et nr̄a gaudia accumulāt vr̄a tormenta.
ꝛ vr̄a tormenta accumulāt nr̄a gaudia.
Tertia ē ab exteriori. i. ꝙtū ad deſpatiōꝫ
remedioꝝ. qꝛ cum duo petiuiſſet. ſ. miſſio
nem lazari: et refrigeratōem lingue: in ſi-
gnum ꝙ diuites ibi nullū habēt ſolaciū:
dꝛ iſti. Recordare qꝛ recepiſti ꝛc. Quar-
ta iteꝝ eſt ab exteriori ꝙtū ad damnatio-
nem amicorū: qꝛ. ſ. diuites cruciāẜ ꝑ a-
micis qui coꝝ culpa damnanẜ. vel ratōe
mali exēpli qđ eis ꝓbuerūt. vẜ rōe iniqꝝ
facultatū quas ei reliqrunt: vel alia qua-
uis hmōi cauſa.
Quantū ad tertiū companẜ iſti q̄ ad
ſtatū quē vterqꝫ habuit imobilē pꝰ mor-
tem vnus in bono: aliꝰ in malo. Eſt aūt
ſciendū ſicut dicit Chryſ. ꝙ ſicut delitie
diuitis epulonis incēdebāt ꝛ irritabant
lazaꝝ paupem. ita glīa lazari i diuitē dāna
tū. Ideo dꝛ. (Eleuās aūt) qꝛ erat in imo
(oclos ſuos) q̄s ſolos liberos a tormētꝫ hꝫ
ſm Chryſ. vt leticiam alterius poſſit ad
maius tormentū iſpicere (cū eſſet in torm̄
tis) plibꝫ et nō in vno (vidit abraā alon-
ge) Sicut enim docet s. Tho. iiij. diſt. l.
dānati vſqꝫ ad diē iudicij btōs ꝛ gliaꝫ vi
debūt btoꝝ. Vñ nō eſt mirū ſi iſte vidit
abraam in inferno. ꝛ Lazaꝝ in ſinu eiꝰ.
Ex oibꝫ aūt iſtis colligimꝰ qttuor q̄ etiā
ꝯtinenẜ in doctrina ſcti Tho. in diuerẜ lo-
cis. Primo ꝙ poſt hāc vitā boni cogno-
ſcunt bonos: ſicut Abraam lazaꝝ: ꝛ ecō-
uerſo. Secūdo ꝙ etiā mali malos. Vñ
diues ſciens ꝙ ſuos in inferno cognoſce-
ret ſi deſcēderet illuc: ſtudet eos reuoca-
re ne āpliꝰ cruciēẜ. Et tertio ꝙ boni ma-
los ꝛ ecōuerſo: vt abraā ꝛ lazarꝰ diuitē: ꝛ
ille illōs. Et q̄rto ꝙ etiā boni cog̃ſcent il-
los q̄s nunqꝫ in vita iſta viderūt: vt abra
am diuitē ac lazaꝝ (Et ipe clamās) Ma-
gne em̄ pene magnam vocem reddebāt
ſm Gre. (dixit. Pater abraam) Erubeſce
bat forte iſte lazaꝝ implorare cui fuerat
adeo crudelẜ. Vocat aūt abraā pr̄em rōe
cōis originis. (miſerere mei.) Greg. Fru-
ſtra agis pniam in loco vbi nō eſt locꝰ pe
nitentie. Tormēta te cogūt: nō mentꝫ af-
fectus. Hec ille. (Et mitte lazaꝝ) Greg.
Erras miſer. abraā mittere nō pōt ſꝫ ſuſ-
cipe pōt (vt intingat extremū digiti ſui in
aqua) Gre. Lazarū videre nō dignabarꝫ.
ꝛ nūc digitū eius deſideras. Hoc qđ pe-
tis tu ei debebas facere cū adhuc viue-
ret. aquā deſideras q̄ delibutos cibos an
te faſtidiebas. Inſtruimur autē ꝙtū ſit
vtile in diuitijs nō ꝯfidere. ecce diues in
diget paupe q̄ nūqꝫ eſuriebat. Hec ille.
(et refrigeret linguā meā. qꝛ crucior i hac
flāma) Eſt aūt aduertēdū ꝙ diues ꝛ laza
rus in inferno erāt quo ad aīas tm̄. in q̄
qñ eſt a corpe ſepata nullū ē mēbꝝ corpa
le: imo nulla potētia vegetatiua aut ſenſi
tiua niſi radicaliẜ. ſed ſolū in ea eſt intelle
ctus ꝛ volūtas. Digitꝰ ḡ et lingua h̄ me
taphorice ſumūẜ. ꝑ digitū q̄dē ſignifican
do virtutē auxiliatiuā. ꝑ linguā ꝓ ꝯtutē
que ꝑ pctō lingue puniẜ. i. voluntatem
Specialiter aūt de lingua fit mētio. quia
plus ꝑ illam q̄ ꝑ alia mēbra peccauerat.
ſcꝫ guſtando delitias et loq̄ndo inepte vt
conſueuerūt ꝯuiue. ſicut dicit Greg. ꝛ lo-
quendo ſupba: vt dicit Chryſ. Eſt autē
hic queſtio. Quō poſſit aīa pati ab igne
corporeo: Ad hoc rn̄det ſctūs Tho. i. iiij.
di. xl. ꝙ multi mltos aſſignant modos
Quidam enim dicūt ꝙ ab igne patiẜ. eo
ipo ꝙ ignem videt. Sed contra. qꝛ vide-
re vt ſic ē pfici ꝛ nō affligi: niſi appheñ-
daẜ nociuū. Alij dicūt ꝙ anima illū ignē
apphendit vt nociuū: ꝙuis nocere neque

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

at:et inde dolet. Sed ↄtra: quia ſequitur
ꝙ anima vere pateret̃:ſed nõ vere ab igne
ſed tm̃ rõne falſe imaginatiõis. Jtẽ nõ eſt
veriſile ꝙ anime et demones ratõne vigẽ
tes exiſtimarẽt ignem ſibi poſſe nocere ni
ſi eo grauarentur. Alij dicunt ꝙ ignis rea
liter animã affligit: vt inſtrumentũ diui/
ne iuſticie. Sed cõtra: quia iſte modus
dicẽdi nõ ſufficit. Semꝑ enim inſtrumẽ/
tum habet ꝓpriam actionẽ: quam produ/
cendo efficit operationeꝫ que ei ex princi/
pali agente debetur: vt aqua in baptiſmo
purgat animã lauando corpus: que ẽ ei⁹
ꝓpria actio: ideo oporꝫ igni aliquã natu/
ralem actionẽ dare. Dicendũ eſt ergo ꝙ
corpus ſpiritui nõ eſt graue: niſi quaten⁹
ei ſpiritus vnitur vt forma vel motor vel
locatum: itaꝗ ignis ex ſua virtute ſpiritũ
diffinit: ſed ex virute dei vt eius inſtrumẽ
tum diffinituꝫ a ſe naturaliter ſibi ſuper/
naturaliter alligat: vt non poſſit operari
vbi et qualiter vult: et ↄſequenter ſpirit⁹
hoc concipiens triſtatur. Unde oporꝫ o/
mnes predictos modos in vnum collige/
re. Proximũ ergo afflictiuũ eſt ſpirituale
id eſt ignis vt conceptus. Remotum vo
corporale.i.ignis. Hec ex ſancto Thom.
Quomodo vo corpus ab igne patiat̃ nõ
eſt difficile videre: ſed bene eſt difficile q̃/
modo ꝑpetuo poſſit in igne durare. Ad
qd̃ dicit ſanct⁹ Tho. vbi s. ꝙ huius ꝑpe/
tue durationis erit ꝑncipalis cauſa: diuina
iuſticia: ſed huic deſeruiẽt diſpoſitiões a/
gentiũ ⁊ patientiũ. Pro quo ſciendũ eſt ex
doctrina eiuſdem ibidẽ: ꝙ corpora haben
tia ſenſibiles qualitates illas agẽdo in a/
lia imprimũt dupliciter. Uno modo rea/
liter ⁊ materialit̃: ſicut ignis ligna calefa/
cit. Alio modo intentionaliter ⁊ ſpiritua/
liter: ſicut murus alb⁹ cauſat in aere et in
ſpeculo ſimilitudinẽ ſue albedinis inten/
tionaliter et quaſi ſpiritualiter: nõ autem
realiter ⁊ materialiter: id eſt ſm talẽ mo/
dum eſſendi qualẽ habet in muro: alioq̃n
aer eſſet albus. Forma ergo aliquando eſt
ſpiritualiter in mouente: vt figure littera/
rũ in calamo: ⁊ materialr̃ in paſſo: vt eedẽ
in charta. Aliquãdo ecõuerſo: vt paꝫ de
albedine muri. Harꝫ autẽ impreſſionũ p̃/
ma eſt mot⁹ alterationis: ið ceſſabit ceſſan
te motu celi: Non aũt ſcðа: ideo durabit.
Unũ poſt iudiciũ ſi eſſꝫ ſpeculũ in aere: re/
ciperet quidẽ ſimilitudidẽ ⁊ imaginẽ ſol̃:
ſed nõ calefieret. Sciendũ eſt etiã ex.ij. de
anima. ꝙ ſenſus nõ ſentit ſuſcipiẽdo formã
materialiter: ſed ſine materia.i.intẽtiona/
liter tm̃. Si ergo modo manus mea appli
cata igni ſuſciperet ſpeciem caloris inten/
tionaliter ⁊ non materialiter: ſentiret con
triſtans: ⁊ tamen non alterararetur: cum al
teratio ſit ſm ſuſceptionem materialẽ for/
me. Et ita erit poſt quietem celi. Omnia
iſta ſunt de mente ſancti Thome vbi ſup̃.
(Et dixit illi Abraam: Recordare fili q̃a
recepiſti bona in vita tua) id eſt illa que ve
ra bona putabas: vt dicit dicit Chryſoſt.
(Et Lazarus ſimiliter mala) non ſm iu/
dicium Lazari: ſed diuitis: vt idem Chry
ſoſto. dicit. Hoc autẽ dicit̃ ſm Aug. quia
ſuam felicitateꝫ duxit in hoc ſeculo. Uel
dicit̃ recepiſſe bona ꝓ paruis ſuis bonis:
⁊ Lazar⁹ mala ꝓ paruis ſuis malis (Nũc
vo hic conſolatur) ꝓpter magna ſua bona:
(Tu vo cruciaris) iuſte ꝓpter magna tua
mala. Unde ſicut dicit Greg. timere de/
bent qui ſciunt ſe bona feciſſe: et vident ſe
etiam bona recipere: ne hic ꝓ ſuis laborib⁹
munerent̃. Et cum videmus pauperes q̃
bona faciunt ⁊ mala recipiunt: non debe/
mus deſperare: quia fortaſſis ſupfluitas
prauitatis coinquinat: caminus pauper/
tatis purgat. (Et in his omnib⁹) que me
excuſant vnũ eſt iter cetera: q: (inter nos
iuſtos (et vos) iniquos (chaos) vl̃ cah⁹: vt
veteres codices habẽt: teſte mgr̃o hiſtor̃.
(magnũ firmatũ eſt) Chaos ꝓprie eſt ↄfu
ſio ſiue yle vel materia in qua oĩa confuſa
ab aliquibus ponebant̃: ſed hic ſumitur ꝓ
diſtantia meritoꝝ firmata cum impoſſi/
bilitate tranſeundi a ſtatu ad ſtatum. Et
autem ſciendum ꝙ per diſtantiam que eſt
inter iſtos ſiue per chaos: multa ſm mul/
tos intelligunt̃. Primo differentia meri/
toꝝ: que poſt mortẽ mutari non poſſunt:
vt dictũ eſt. Amb. Inter diuitẽ ⁊ paupe/
rem chaos magnũ firmatũ eſt: quia poſt
mortẽ nequeũt merita imutari. Scðo dif
ferẽtia volũtatũ: quia boni habẽt volũta
tẽ i bono ↄfirmatã: ⁊ mali obſtiatã i malo
ita ꝙ neutri a ſuo fine poſſũt auerti nec ad

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

inuicez participare. ij. Cor. vj. Que ꝑtici-
patio iuſti ad iniq̄tatē. Tertio differentia
volitionū: q̄a boni habēt ꝑpetuū actualez
dei amorē: mali ꝟo ꝑpetuū odiū. q̄a boni
tanq̄ fideles amici deo in vita ſꝑ habitu-
aliter adheſe-ūt: lȝ interdū venialit̄ pecca-
rent: ⁊ mali ſꝑ ab eo habitualit̄ tanq̄ infi-
deles receſſerūt: lȝ facerēt aliq̄ de gn̄e bo-
noꝝ. ij. Cor. vj. Que ꝑs fideli ad infide-
lem: Quarto diſtātia ↄſciaꝝ: q̄a boni hn̄t
ↄſciaȝ redolentē. Cant. j. Lectul⁹ nr̄. i. ↄſci-
entia in q̄ aīa pauſat floridus. Mali ꝟo
ↄſciam remordentē: ſm illō Eſa. vl. Ver-
mis coꝝ nō moriet̄. Vn̄ illoꝝ ↄſcia eſt ſan-
cta. hoꝝ ꝟo eſt canina. i. latrās. Ecci. xiij.
Que cōicatio hoi ſcrō ad canē? Ideo ſeq̄t̄
(vt hi q̄ volūt). i. ſi q̄ ſeu aliq̄ volūt ſꝫ Au-
guſt. (hinc). i. a b hoc ſtatu (trāſire ad vos)
id eſt ad veſtꝝ ſtatū vel ad veſtꝝ adiuto-
riū (nō poſſint) lȝ poſſint ad loca ↄ̄ra tranſ-
ire niſi deo alit̄ videret̄. (neq̄ inde). i. a vro
ſtatu (huc). i. ad ſtatū iſtū (trāſmeare) Vel
ſm mentē Greg. exponit̄ ſic (Vt hi q̄ vo-
lunt) voluntate naturali ⁊ ↄdicionata. ſ. ſi
eſſet poſſibile (trāſire ad vos) ad liberāduȝ
ſuos (nō poſſint) ſtante ↄformitate volun-
tatis eoꝝ ad diuinā: cui imobiliter adhe-
rent (neq̄ inde ⁊c̄.) exponat̄ vt ſ. Dānati
eīm vellent ſi poſſent mutare ſtatū: ſed nō
beati: ſed ſolū vellēt ire in adiutoriū De-
ſperans aūt diues de ſuo refrigerio obti-
nendo ⁊ multo magis de ſua liberatōe: cō-
uertit̄ ad rogandū ꝑ ſuis. Vn̄ ſequit̄ (Et
ait: Rogo ḡ te pater vt mittas eū in do-
mū pr̄is mei: habeo eī q̄nq̄ frēs) Et q̊ pꝫ
ſm Greg. ꝙ mortui recordant̄ viuētiū: ad
penā tn̄ ſui ſi ſunt dānati (vt teſtet̄ illis) q̄
patiunt̄ mali poſt mortē (ne ⁊ ipi veniāt i
hūc lo. tormento.) Sciēdū ē aūt̄ ꝙ dāna-
ti vellent oēs damnari etiā ꝓpinquiſſi-
mos: ſm doctrinā ſcti Tho. iiij. di. l. ⁊. viij
q̄dlib. vij. q̄ habēt ꝑfectiſſimū odiū ⁊ in-
uidiam. Ideo ſicut beati rōne ꝑfectiſſime
charitatis gaudēt de oī bono: ita illi triſtā-
tur. Si qui tn̄ deberent ſaluari vellent ꝙ
eſſent ſui: q̄a in hoc torq̄ntur iuidia ꝙ dū
alij ſaluant̄: dānant̄ ſui. Et hac rōe iſte cu-
ram de fratrib⁹ habebat. Eſt aūt ſciēduȝ
ꝙ iſti⁹ petitio fuit Primo iniq̄. Nā lazaꝝ
quē ſic miſeꝝ viderat: iteꝝ volebat miſeꝝ
reddere: dū ad vitā iſtā illū reddi poſtula-
bat. Petr⁹ rauen̄. Sic vult vexare paupe-
rē: ſicut diuites i hoc ſeclo vexare pauꝑes
ↄſueuerūt. Scdo fuit fatua. Nā pl⁹ mor-
tuis q̄ ſcꝑturis credendū putauit: qd fa-
tuū eſt aſſerere. Primo: q̄ Lazar⁹ et mul-
ti cū chrō ſurrexerūt: quib⁹ iudi credere re-
cuſarūt. Scdo: q̄ cū magis deo q̄ alicui
viuo aut mortuo credendū ſit: ſi etiā ange-
lus ō celo ↄtra ſcꝑturā loq̄retur: nedū ali-
q̄s ex mortuis reſuſcitatus: magis ſcꝑture
ſtandū eſſȝ: vt dicet̄. Tertio: q̄ ſi eſſȝ ↄſue-
tudo credēdi mortuis: diabol⁹ aliq̄s phā-
taſtice ſuſcitaret: q̄ falſitates diſſeminare
poſſent. Tertio fuit parti ꝓuida. Timuit
eīm ſuū cruciatū augeri ex dānatiōe ſuoꝝ:
ſm aliq̄s (Et ait illi: Habēt moyſen ⁊ ꝓ-
phetas). i. hoꝝ ſcꝑturas ſm Chry. (audi-
ant illos) ſi volūt: q̄ ſunt fidedigni (At il-
le dixit: Nō pr̄ abraā: ſed ſi q̄s ex mortuis
ierit ⁊c̄.) Iſte falſum dixit: q̄ lazar⁹ ſurre-
xit ⁊ chrs ⁊ mlta corꝑa ſcroꝝ: ⁊ apparue-
rūt multis: ⁊ tn̄ lazaꝝ cogitauerūt denuo
morti tradere: ideo veꝝ ſubiūgit̄ cū dr (Ait
aūt: Si moyſen ⁊ ꝓphas nō au. neq̄ ⁊c̄.)
Dicit aūt hic Chry. ꝙ ſcꝑture magꝭ ſūt
fidedigne q̄ mortuus reſurgēs aut e celo
deſcendēs: quia eaꝝ de⁹ eſt autor. Et vl-
terius dt ꝙ nō eſſet vtile hoīb⁹ freq̄nter
mortuos appere: q̄ etiā hoc ꝑm ↄtēneret̄
et diabol⁹ facil'r deciperet. Si tn̄ eſſet vtile
deus hoc nō omitteret: vt ait. Eſt aūt ſciē-
dū ſm Aug. li. de cu. ꝓ mor. ꝙ mortuis ē
cura ō viuis: vt hic pꝫ: ⁊ tn̄ neſciūt q̄d fa-
ciāt viui: ſicut ecōuerſo eſt de nobis reſpe-
ctu mortuoꝝ. Sed tn̄ vt ibi ait: trib⁹ mo-
dis ſciūt q̄d agūt viui. Primo docētib⁹ hiſ
q̄ hinc moriēdo diſcedūt. Scdo docētib⁹
angelis. Tertio docēte ſpū dei. Ego addo
quartū modū. Nā ex ↄiectura: ſi ex libera
rōe ſua ſētiat q̄s ꝓ ſe factū ſuffragiū: pt ra-
tiocinari defunct⁹ q̄ſnā fecerit: ⁊ poſſūt
oēs ↄiecturari quō nam viuāt hi q̊s no-
uerunt. Eſt etiā ſciendū ꝙ anime ſepara-
te cognoſcūt ſingularia aliqua hic exiſten-
tia: vt hic patꝫ: q̄uis neſciāt q̄d agant: vt
dicit Aug⁹. Nō tn̄ hmōi cognoſcūt ꝑ ſpe-
cies abſtractas: quia tales nō ducūt in ſin-
gularia: niſi reflexiue mediāte phātaſma-
te: qd in aīa ſeꝑata non eſt: ſed cognoſcūt

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ꝑ infuſas: vt patꝫ ꝑ ſan. Tho. iiij. di. v. ꝛ. j. parte. q. lxxxix. Sed qꝛ ille ſpecies ſūt anime improportionate nō notificāt anime omnia ſingularia: ſed ſolū illa ad q̄ aliq̄ modo anima ordinat̄ et determinat̄ ꝑ p̄cedētem cognitionē vel affectionē vel ordinationē naturalē aut diuinā: vt dicit ſ. Thomas. j. parte vbi ſup̄.

Allegorice ſm Aug. de con. euang. iſte diues ſ̄cat ſupbos iudeoꝝ: purpura regnū Epule doctrinā legis: Lazar⁹ gentilē populū: canes ꝟo p̄dicatores ex pp̄lo iudaico ad gentes miſſos ſm Gregor. Quinqꝫ fratres ſm Aug. vbi ſup̄ eſt pp̄ls iudaic⁹ ſub q̄nqꝫ libꝛ Moyſi viuēs: vel ſ̄ꝫ Chryſoſt. ſunt q̄nqꝫ ſenſus q̄bus inſeruierāt.

Anagogice ꝟo hic diues ſ̄cat corp⁹ hominis iniq̄ q̄d in hac vita habet ſuū ſplendorē: qꝛ p̄us de eo q̄ꝫ de aīa cogitat i veſtibus ꝛ in cibis ꝑ q̄s intelligunt̄ etiā voluptates veneree q̄ ſequūt̄. Paup̄ ꝟo corp⁹ hoīs iuſti: q̄d in hac vita ſqualet penitentia ꝛ diſciplinis vlcerat̄: lꝫ canes illud lingant. i. ſcpture reſurrectionē polliceantur Sed poſt mortē glificatur: corpe iniuſti ſepulto in inferno.

Moraliter aūt iſte diues ſignificat omnes diuites potētes in tribꝫ: de q̄bꝫ i p̄ncipio dictū eſt. Lazar⁹ ꝟo ſ̄cat oēs pauperes elꝛynam poſtulātes: ꝛ cū patientia dei diſciplinā tolerātes. Illi eīn p̄mo quidez habēt oēm ꝯſolationē: ſed tandē p̄uati illis oīb⁹ habēt infernalē ſepulturā: iſti ꝟo oī humano ſolatio deſtituti: nullā ꝯſolatōnem habēt p̄ter linctionē canū. i. ꝯſolatōnē p̄dicatoꝝ: ſed deinde btā requie ꝑfruūtur. Sed ꝑ p̄dicatores eos ꝯſolātes intellige Primo p̄dicatores publicos. Scd̄o etiā p̄uatos. i. oēs eos q̄ ad patiam hortātur. Tertio etiā angelos q̄ talibꝫ inuiſibiliter interius inſpirādo loquūtur.

Dñica. ij. poſt Trinitatis

Tex. euange. Lu. ca. xiiij.

b Homo quidaꝫ fecit cenam magnā et vocauit multos. Et miſit ſeruū ſuum hora cene dicere inuitatꝫ vt venirēt: quia parata ſunt omnia. Et ceperūt ſimul omnes excuſare. Primus dixit illi. Villam emi ꝛ neceſſe habeo exire et videre illam. Rogo te habe me excuſatū. Et alter dixit. Iuga boū emi q̄nqꝫ: ꝛ eo ꝓbare illa. Rogo te habe me excuſatū. Et alius dixit Vxorē duxi: et ideo nō poſſum venire. Et reuerſus ſeruus: nunciauit hec domino ſuo. Tunc irat⁹ paterfamilias dixit ſeruo ſuo Exi cito in plateas et vicos ciuitatꝫ: et pauperes ac debiles: cecos ꝛ claudos itroduc huc. Et ait ſeruus: Domine factū eſt vt imperaſti: et adhuc locus eſt. Et ait domin⁹ ſeruo. Exi in vias ꝛ ſepes et cōpelle intrare: vt impleatur domus mea. Dico aūt vobis: ꝙ nemo viroꝝ illoꝝ qui vocati ſunt guſtabit cenā meā

b Homo quidā fecit cenam magnā ꝛc) Lu. xiiij. In p̄nti euangelio in q̄ agit̄ de ꝯuiuio eterne felicitatis: tangunt̄ tria puncta: q̄ ſunt Inuitatio Recuſatio Subingreſſio.

Quantū ad primū lr̄aliter ſciendū ē ꝙ ſaluatoꝛ āte ea q̄ hic narrant̄ docuerat ꝙ ad noſtra ꝯuiuia debem⁹ vocare pauperes q̄ nobis repēdere nequeūt vt retribuatur nobis in reſurrectiōe iuſtoꝝ. Tūc quidaꝫ de aſtantibꝫ intelligēs idē eſſe reſurrectōꝫ iuſtoꝝ et regnū dei: dixit: Btūs qui manducabit panē in regno dei. Et iſte ſm Cyrillū ꝑ panē accepit materialē panē tanq̄ꝫ rudis: credēs vitā btōꝝ eſſe vitā animalē cibis vtentē: ſicut tenēt ſaraceni ꝛ moderni iudei. Quidā antiq̄ iudei ſenſerūt ꝙ in illa vita neqꝫ cibis neqꝫ venereis vterent̄ hoīes: vt ptꝫ in cantheredi ca. xlii. Scd̄ꝫ Aug. aūt iſte ſuſpirauit panē quē an̄ ſe ha